

Mál nr. 110/2001**(M)****og****vátryggingafélagið (V) v. ábyrgðartryggingar vinnuveitanda (F)****Slys þegar starfsmaður datt af færibandi þ. 10.1.1997.****Gögn.**

1. Málskot móttekið þ.17.5.2001. ásamt fylgskjöllum 1-13
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 296/01
3. Bréf V dags. 11. 6. 2001 ásamt fylgiskjöllum 1-7

Málsatvik.

M vann við að ferma og afferma flugvélar og þ. 10.1. 1997 varð hann fyrir slysi þegar hann datt niður af færibandi sem hann gekk eftir á leið frá flugvél sem hann hafði verið að ferma. Í lögregluskýrslu segir M að hann hafi verið búinn að vinna í 3 mánuði við þetta starf þegar slysið varð. M segir að í umrætt sinn hafi hann verið að vinna í lest á flugvél og upp í lestina hafi legið færiband áfast ökutæki og væri farangur og varningur settur á færibandið og væri það hallandi upp í lestarop flugvélarinnar. M segir að fermingu hafi verið u.þ.b. að ljúka og ekki pláss lengur fyrir þá þrjá starfsmenn sem unnið hefðu að femingunni í lestinni og M því ákveðið að fara úr henni og segir M að þegar starfsmenn hefðu gert það hefðu þeir gengið niður færibandið hvort sem það var í gangi eða ekki. M segir að beggja vegna við færibandið sé lakkaður járnkantur. M segir að þegar hann var að fara niður færibandið kominn um einn og hálfan meter hafi komið á móti honum kassi álíka breiður og færibandið og hann því þurft að stíga út út á jánkantinn við hlið færibandsins en þá misst fótana vegna hálfu á járnkantinum og dottið og lent á mjóhryggnum á ökutækinu undir færibandinu. Vitni að atburðinum vinnufélagi M segist hafa séð þegar M steig á jámið við hlið bandsins og missti fótanna. Vitnið segir algengt að starfsmenn fari niður bandið jafnvel þó að það sé í gangi og kæmi eitthvað eftir færibandinu þegar þeir væru á leiðinni þá stigu þeir á jánin meðan það færi hjá. Annar vinnufélagi M skýrir með sama hætti frá slysi M. Af hálfu F er því haldið fram að starfsmenn sem vinna að hleðslu flugvéla noti færiband eins og það sem hér ræðir um með sama hætti og M gerði til að komast að og frá lest flugvéla. Af hálfu F er þess getið að tvö sambærileg slys hafi átt sér stað en fleiri óhöpp sama eðlis þó að slys hafi ekki hlotist af. Af hálfu lögmanns M er á það bent að M sé ófaglærður starfsmaður hjá F og hafi starfað sem hlaðmaður hjá félaginu í 2 mánuði þegar slysið varð og hafi M engar leiðbeiningar fengið um hvernig ætti að bera sig að eða aðvaranir um hættur sem starfinu fylgdu þá hafi engar öryggisráðstafanir verið gerðar til að fyrirbyggja slys og vinnuveitandi hafi ekki tilkynnt um slysið til Vinnueftirlits ríkisins eða lögreglu. Af hálfu lögmanns M er því haldið fram að um mjög háskalegar vinnuaðstæður sé að ræða enda mörg óhöpp orðið með sama hætti. Þá bendir lögmaðurinn á að M hafi þurft að fara úr lestinni þar sem ekki var pláss fyrir hann þar. Lögmaðurinn telur ótvírætt að F beri skaðabótaábyrgð á tjóni M og krefst bóta úr tryggingu F hjá V. V hafnar bótaskyldu þar sem ósannað sé að slysið verði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna F, verkstjórnar eða annarra atvika sem F beri ábyrgð á. V segir að slysið verði eingöngu rakið til óhappatilviks vegna veðuraðstæðna eða eigin sakar tjónþola sjálfs. V bendir á að notuð séu sambærileg tæki um allan heim og ekki sé um hættulegan búnaðað ræða en starfsmenn þurfi að sína aðgát þegar gengið sé um færibandið en óvarlegt hafi verið af M að ganga um færibandið þegar varningur var á leið upp eftir því.

Álit.

Sú aðstaða sem starfsmönnum við hleðslu flugvéla er búin hjá F þ.e. að ganga upp eða niður færiband í gangi jafnvel meðan á fermingu stendur er varhugaverð enda töluvert um slys og óhöpp vegna þess eins og kemur fram hjá F. Jafnvel þó að þetta vinnulag þekkist víða í heiminum þá breytir það ekki því að vinnuaðstæður sem þessar eru hættulegar ekki síst hér á landi yfir vetrarmánuði. Þeim fullyrðingum lögmanns M að M hafi ekki fengið neinar

leiðbeiningar eða verið varaður við hættum sem starfinu fylgdu hefur ekki verið hnekktt af hálfu F. Þar sem að fyrir liggur að engar ráðstafanir vor gerðar af hálfu F til að auka öryggi starfsmanna í þessu umrædda starfi eða setja þeim sérstakar varúðar- og starfsreglur þrátt fyrir að um hættulegar vinnuaðstæður væri að ræða verður sök felld á F vegna slyss M. M hafði starfað hjá F í skamman tíma þegar slysið varð en hlaut að gera sér grein fyrir að því fylgdi hætta að fara um færiband í gangi og því þurfti að gæta varúðar þegar farið var upp eða niður færibaldið. Þá hlaut M að gera sér grein fyrir því að sérstaklega hættulegt var að fara um færibaldið meðan á fermingu stóð og varningur var á leið upp færibaldið. M þykir ekki hafa gætt nægjanlegrar varúðar í umrætt sinn þar sem að hann fer niður færibaldið á móti varningi sem er á uppleið og ber því einnig sök á slysinu. Miðað við aðstæður þykir rétt að M beri helming tjóns síns vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Tjón M er bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu F hjá V. M ber helming tjóns síns vegna eigin sakar en helmingur bætist úr ofangreindri tryggingu.

Reykjavík 19.7.2001.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.